

(Nem kormányzati költségen nyomtatva)

Kongresszusi feljegyzés

A 98.-ik kongresszus 2. ülészakának előadásai és vitái

Joseph Anton Walters, a Jeruzsálemi Szent János Lovagrend, Máltai Lovagok lovagjának beiktatása

A Tiszteletreméltó Alan Wheat Missouri Államból a képviselőházban, 1984. július 27-én, pénteken.

Mr. Wheat: Elnök Úr, szeretném bemutatni a képviselőtestületnek egy olyan ceremónia legérdekesebb mozzanatait, amely Missouri Állam egyik legtiszteltetőbb második világháborús veteránja és katonai szakértője, az Independence-ben élő Robert Anton Walters úr számára jelentett kitüntetést.

A ceremóniára nemrég került sor New York város yacht klubjában. Egyházi méltóságok, köztisztviselők és vezető üzletemberek jelenlétében Walters urat a Jeruzsálemi Szent Jánosról elnevezett rend máltai lovagjává ütötték. A ceremónián őexcellenciája Lorenzo Michel de Valitch, a Vatikán apostoli delegátusa, e nemes és nagy hagyományú rend nagykancellárja elnökölt. Őexcellenciája Lorenzo Michel de Valitch egyúttal az Ökumenikus Világpatriarchátus, egy, a keresztények modern elvek alapján történő egyesítésén munkálkodó apostoli egyház fő apostoli adminisztrátora is. A máltai lovagoknál a lovagi rang nem egy szuverén pápa által létrehozott intézmények egyike. Valós szokásból ered, amelynek során két fegyvertárs örök és megbonthatatlan barátságot esküszik egymásnak és esküjüket vérrel pecsételik meg. A lovagi rang nem örökölhető. A nemesség legelső és legtartósabb kifejeződése, a legszegényebb lovag is egyenrangú a lovagkirállyal.

A máltai lovagrendet 1040-ben alapították a zarándokok és kereskedők rablók elleni védelmére a Közel-Keleten. A rend már igen korán, 1048-ban Santa Maria ad Latinos néven kápolnát emelt és két kórházat is létesített a Szent Sír közvetlen közelében. Néhány évvel később a rend lovagok és katonák számára alapított egy kórházat és egy kolostort, így adódott a máltai lovagsághoz egy ispotályos elnevezés. 1124-ben első Baldwin jeruzsálemi király elismerte és megerősítette az ispotályosok katonai, vallási testvériségét. A máltai lovagok védelme alatt rövid időn belül ispotályok és kórházak jöttek létre Antiochiá-ban, Acre-ban és Caesarea-ban.

Elnök úr, a máltai lovagok története hosszú és színes. Pillanatnyilag legyen elég arra az összefüggésre rámutatni, hogy 1522-ben II. Szulejmán szultán elfoglalta Rodosz szigetét és 140.000 főből és több mint 400 hajóból álló haderejével legyőzte a Jeruzsálemi Szent Jánosról elnevezett lovagok 5100 fős csapatát. Néhányan Máltára menekültek. A rend újra kiépült és mindig a becsület és kötelességtudás jó példáját mutatva, tapasztalatai révén továbbra is vezető szerepe volt a keresztény országokban.

1530-ban VII. Kelemen pápa közbenjárására V. Károly császár a rendnek felségjogot adományozott Málta szigetére.

Napjainkban a máltai lovagok egy korábbi kor legkiemelkedőbb lovagjainak és nagymestereinek leszármazottait tömörítik. A máltai lovagok hagyományai és a máltai kereszt Joseph Anton Walters számára a „Chevalier de Malte” címmel is jár.

Az évszázadok során a rend a kereszténység legnagyobb személyiségeit vonzotta soraiba. Ezek a lovagok nagyon figyelemreméltó történelmi, kulturális és szellemi gazdagságot képviselnek. Túl azon, hogy védelmezték a zarándokokat és karitatív munkát végeztek, kivették részüket a szent Római és a Bizánci Birodalom ügyeiből is. Történelmileg egyik legjelentősebb vezetőjük, Raymond de Puy nagymester alatt például, vagy Bouillon Godfrey vezetésével – aki 1099-ben elfoglalta Jeruzsálemet – a máltai lovagok hatalma és befolyása hatalmasra növekedett, tagjaik pedig mindenkor, ma is jelentős szerepet játszottak és játszanak a kulturális és politikai élet stabilitásának megteremtésében.

Elnök Úr, nem nehéz megérteni, hogy az évszázadok során a totalitárius és ateista államok miért voltak nyíltan ellenségesek a lovagi hagyományokkal szemben és miért próbálták azokat mindig elpusztítani vagy saját képükre átformálni. A lélek azonban nem pusztítható el és nem lehet megsemmisíteni a szeretetre és a jótékonyásra alapított ideált sem.

A lovagi eszmény nem hirtelen született. Azért alakult ki, mert a kereszténység a katonák testvériségét a legnagyobb értékkel, a jótékonyssággal ajándékozta meg. A hűség, nagyvonalúság és önmérséklet kezdeti eszményei mellé társult a legszebb kötelem, a szeretet!

Egy olyan világ, ahol a szerzés és fogyasztás mindenkinek felett áll, nem érti meg azon nyomban a lovagság misztériumát. Sokan azt hiszik, a lovagok csak cirkalmas okleveleket és medáliákat gyűjtenek. Csak a törekeny hiúságot értik, ami olcsó vágy. Nem sokan értik meg elkötelezettségük komolyságát Isten és a kereszténység iránt.

Az aktív és oltalmazó szeretet jegyében élt élet az, amit a lovagrendek tagjaitól, az igazság kardjának védelmezőitől elvárnak .

Magunk körül valamennyien azt látjuk, hogy támadják és hanyatlik mindaz, ami számunkra a legközelebb álló és legfontosabb. A materializmus elemberteleníti és személyteleníti az embert, pusztítja szellemét, mint egy kór. Az Isteni szeretet hiánya a racionalizmus álcája mögé rejtőzik, és az alapvető tolerancia hiányát képmutató szavak vagy békítgetés takarja.

Szükséges tehát megjegyezni, hogy a máltai lovagok nem kevesebbre vállalkoznak, mint a keresztény civilizációnak a védelmére, ami bátorságot és önfeláldozást igényel. A rend ennek megfelelően a még józan tudósokat, a még emberséges katonákat, a még tanító tanárokat, szellemi erejüket még el nem vesztett gondolkodókat keresi és hívja soraiba. Azokat hívják, akik elutasítják a munka nélkül szerzett vagyont, a lelkiismeretlen élvezetet, a jellemtelen tudást, az erkölcstelen kereskedelmet, az emberségesség nélküli tudományt, az áldozat nélküli imádságot, és az elvek nélküli politikát.

Elnök úr, ezek a leglényegesebb elemei azon rend eszményeinek és céljainak, melynek soraiba fogadták Joseph Anton Walterst. Lovagtársai a találékonyosság és az illúzióktól mentes önállóság olyan szintjét

látják benne, ami keveseknek adatik meg. E tulajdonságokat korán próbára tette az élet, és vele maradtak az évtizedek során. Helyénvaló, hogy abból a méltatásból idézzek, amikor Joseph Anton Walters tizenévesként bátorságáért megkapta a Bronzcsillagot.

Ebben az idézetben az Egyesült Államok Hadserege érthető büszkeséggel emeli ki, „hadműveleti érdemeit Biak Island, Holland Kelet-India és a Fülöp-szigetek területén” a második világháború során.

Joseph Anton Walters vezető felderítőként szolgált a 41. gyalogoshadosztály 163. ezredében. „Számos alkalommal”, így az idézet, „önként jelentkezett veszélyes felderítő járőr küldetésekre.” Vezető felderítőként olyan „támadó szemléletről és kivételes bátorságról” tett tanúbizonyságot, amely számos bajtársa életét mentette meg és sok biztos vereséget hártott el. A háború jelentős részében bajtársai egyszemélyes hadseregnek tekintették.

A Sulu szigetvilágban, Jolo szigetén azonban megsebesült egy ellenséges állás ellen intézett támadás során. Tovább harcolt, noha sebesülése súlyos volt: gránátzilánkok miatt elveszítette egyik szemét és teste hat további helyen is megsérült. Az idézet azt is kiemeli, hogy bajtársainak védelmezése közben 18 ellenséges katonát semmisített meg.

Végül a vakulás arra kényszerítette, hogy megmaradt szemét nyitva tartva visszavonuljon a harcmezőről, miközben három súlyosan sebesült katonát támogatott és kísért a zászlóalj több mint egy mérföldnyire elhelyezett elsősegélynyújtó helyéig, ahol végül összeesett. Az utolsó srappelt csak 1977-ben távolították el. Az idézet azzal a megállapítással zárul, hogy „Joseph A. Walters bátor tettei révén a század valamennyi katonájának elismerését váltotta ki és kiemelkedett közülük.”

Gratulálunk, és legjobb kívánságainkat küldjük Missouri állambeli földinknek, Joseph Anton Waltersnak és a Máltai Lovagrendnek.

Elnök úr, szeretném megragadni az alkalmat, hogy gratuláljak a rend valamennyi kimagasló tagjának, az élet minden területén az Egyesült Államokban és külföldön. A tagok között található uralkodók, államfők, egyházi méltóságok, művészek, iparosok, vezető média személyiségek – az összes rassz képviselői. Az avatás résztvevői között volt Peter Gerald máltai lovagparancsnok, Alexander Tenzer New York-i TV-rendező, a szintén New York-i Cutler Godfrey és Kenneth Roger Rooney, csakúgy mint George Romanovsky herceg. Szintén megjelentek közeli hozzátartozói, köztük Mrs. Russell Hill és két fivére, Albert és Charles Walters, akik mindketten a Missouri állambeli Greater Kansas City lakói.

Végül szeretném elismerésemet kifejezni őexcellenciájának, Lorenzo Michel de Valitch érseknek humanitárius erőfeszítése miatt és szeretnék hosszú sikereket kívánni figyelemre méltó törekvéseikhez mind neki, mind pedig a Jeruzsálemi Szent Jánosról elnevezett Máltai Lovagrendnek, melynek ő a nagykancellárja.

A fenti szöveg Alan Wheat (Dem. – MO) képviselő megjegyzéseit tartalmazza, amikor arról tájékoztatta a képviselőház tagjait, hogy a Missouri állambeli Independence-ből származó Joseph Anton Walters Máltai lovag lett.